

2 PRVNÍ DEN

2.1 PŘÍBĚH JMÉNA

Doba trvání: 30 minut, k tomu domácí příprava dětí

Záměr: přijetí vlastního jména coby totožnosti

Doma si mají děti zjistit, proč dostaly své jméno, a zamyslet se s rodiči, co pro ně znamená. Ve škole dostanou stejné otázky, aby si je zodpověděly ve dvojicích.

Následně si sedneme do kruhu a učitel se ptá, co se kdo dozvěděl a jak si kdo přeje být oslovaný³.

2.2 ERBY⁴

Doba trvání: 60 minut

Záměr: zamyšlení se nad tím, co mě vystihuje

Začneme otázkou, co je to erb. Pokud někdo bude vědět, požádáme ho o vysvětlení a nákres. Jestliže ne, ukážeme na Googlu.

Každý dostane papír. Úkolem je vytvořit si vlastní erb, který se sestává ze čtyř obrázků (věcí, symbolů, značek). Každá z nich má nějak vystihovat tvůrce. Samostatná práce na patnáct minut.

Všechny erby seskupíme dohromady a posadíme se před ně. Ukážeme vždy jeden erb a úkolem dětí je přijít na to, čím je.

Otázka k ohlédnutí: Bylo snadné, nebo těžké vybrat, co tam nakreslit?

2.3 TOHLE SE MI NELÍBÍ

Doba trvání: 15 minut

Záměr: říct „*nechci*“, když nám nejsou příjemné doteky druhého člověka

Učitel zvolí žáka, který dlouhodobě působí sebejistě, a posadí se na židli. Žák si stoupne za něj a může mu dělat úplně cokoli – do doby, než to učiteli přestane být příjemné. Pak učitel na židli řekne: „*Nechci*.“ V tom okamžiku musí žák, který za učitelem stojí, hned přestat.

Děti následně zkoušejí cvičení ve dvojicích, kdy jeden stojí a dělá sedícímu spolužákovi, co se mu zlíbí. Cvičení dvojice končí, jakmile sedící žák řekne: „*Nechci!*“ Dvojice se prohodí.

³ Otázka už nejspíš padla při seznamování na začátku školního roku. Předpokládáme, že uplynula notná doba. Možná si některé děti přejí být oslované jinak, ale nenašly odvahu nebo příležitost o to požádat.

⁴ PLUMMER, Deborah. Skupinové hry pro rozvíjení sebeúcty dětí ve věku 5-11 let. Praha: Portál, 2013. Strana 57. ISBN 978-80-262-0467-1

2.4 JAK TO TEDY JE SE SEXUALITOU?

Doba trvání: 10 minut

Záměr: seznámení s obsahem knížky o sexualitě

Pod vedením vyučujícího si ji prolistujeme, aby děti věděly, co v ní je. Pak ji můžeme nechat v knihovničce, aby si ji kdokoli mohl v případě potřeby zapůjčit a pročíst.

Společně si pročteme strany 10 a 11, které se věnují tomu, že jsme každý jiný.

2.5 ŘÍKÁME „NE“

Doba trvání: 60 minut

Záměr: procvičit schopnost odmítnout

Z knížky ***Jak to tedy je se sexualitou?*** si projdeme strany 16 až 19, které se věnují tomu, kdy dítě říká dospělým „ne“. Další situace si zkusíme rozehrát.

Situace první:	<i>Eliška⁵ měla svíčkovou se dvěma knedlíky, babička ji chce přidat další, ale Eliška už nemůže.</i>
Situace druhá:	<i>Lucie přednáší básničku a učitel ji chce natočit. Lucii se to ale nelíbí.</i>
Situace třetí:	<i>Ondřej stojí na zastávce, aby mohl jet do školy. Přijede auto, nastoupí do něj chlapec a řidič zve Ondřeje, že ho taky sveze.</i>

Dvojicím zadáme první situaci, aby si ji samy pro sebe rozehrály. Necháme pět minut na přípravu i zahrání. Až si ji všichni pro sebe dohrají, vyzveme dobrovolníky, aby ukázali svá řešení. Stačí nám jedno nebo dvě.

Obdobným způsobem zpracujeme druhou situaci.

Třetí už má podobu dilematu, protože řidiče auta neznáme, ale nastoupil k němu chlapec, který také čekal na zastávce. Co když ale chlapce neznáme? Jen to je spolužák třeba z jiné třídy, ale zapomněli jsme na něj? Nabídneme dětem pět minut na rozehrání, ale pak už nepředvádíme. Situaci pouze ústně rozebereme s tím, že o ní víme málo.

---

⁵ Volíme jména, která se ve třídě nevyskytují. Pro některé děti v prvním ročníku by mohlo být těžké u tohoto tématu to brát tak, že Michal v zadané situaci je jiný Michal než spolužák.